

OPENBARING HOOFSTUK 11

Skriflesing – Openbaring 11 (Die Boodskap – vertaling)

God se Woord raak nooit stil nie, daarvoor sorg Hy self

1 God gee toe vir my 'n liniaal. "Staan op. Gaan meet die tempel van God, altaar en al. Tel die mense wat besig is om God te aanbid. Skryf dit neer sodat daar presies onthou sal word hoe dit gelyk het. **2** Moenie die plein buite die tempel meet nie. Los dit maar. Dit gaan vir al die ongelowiges wat God nie dien nie, gegee word. Niemand sal dit onthou nie. Hulle gaan hier in die heilige stad instroom en alles vertrap. Dit gaan darem net 'n beperkte tyd van 42 maande wees.

3 "Intussen sal Ek twee mense stuur wat die waarheid oor My praat. Hulle sal eenvoudig aantrek soos die profete van ouds wat die volk op die regte pad wou hou. Hulle sal 1 260 dae lank (42 maande) vir die mense van My vertel. Dit is darem nie te lank nie." **4** Hulle kan vergelyk word met twee olyfbome en twee kandelare. Die olyfbome gee die olie sodat die kandelare altyd kan brand: dit laat 'n mens dink aan hoe die Gees werk. Hulle staan voor God wat oor die hele aarde heers. **5** As iemand hulle probeer seermaak of benadeel, kom daar vuur uit hulle monde uit. Die vuur verskroei natuurlik al wat vyand is, net soos in Elia se tyd. So word hulle vyande vernietig. **6** Hulle kan ook keer dat daar 'n druppel reën val solank hulle die mense van God vertel. Soos Moses van ouds kan hulle die water oral ondrinkbaar maak. Hulle verander dit in bloed. Hulle kan ook - as hulle natuurlik wil - die aarde en die mense met allerhande plae tref.

7 Hulle sal van God preek tot God besluit dit is genoeg. Dan sal 'n oorlog teen hulle losbrand. Die bose dier sal uit die bodemlose onderaardse diepte uitkom en woes teen hulle veg en wen. Hy sal hulle doodmaak **8** en die lyke net daar in die strate van die groot stad Jerusalem laat lê. Niemand sal dit eens begrawe nie. Dis mos 'n skande! Hierdie stad is net so boos soos Sodom van ouds. Soos mense destyds in Egipte onderdruk en sleg behandel is, doen hulle dit nou hier in Jerusalem ook. Ja-nee, dit is mos die einste stad waarin hulle Here ook aan die kruis doodgemaak is.

9 Mense van oral af sal die lyke daar in die straat bekyk. Hulle wou die lyke mos nie

begrawe soos dit hoort nie. Dit sal drie en 'n halwe dae so aanhou. **10** Wat nog erger is, is dat daar feeste sal uitbreek. Mense oor die hele wêreld kan hulle blydskap nie in toom hou nie! Hulle gee vir mekaar geskenke, die ene vrolikheid! Die rede vir al die opgewondenheid is die lyke in die straat. Daardie boodskappers van God het immers die mense se gewete baie omgekrap en hulle skuldig laat voel.

11 Drie en 'n halwe dae het verbygegaan. Toe gryp God in en gee die asem wat lewe gee vir hulle terug. Die twee boodskappers van God kom toe weer regop. Die mense wat dit gesien het, het hulle asem weggeskrik. Hulle het soos riete gebewe, so bang was hulle. **12** Iemand uit die hemel praat toe helder en duidelik met die twee boodskappers van God: "Kom hiernatoe." Voor die oë van hulle vyande is die twee boodskappers in 'n wolk na God toe. **13** Toe begin die hele aarde geweldig skud. 'n Tiende van die stad het inmekaargestort. Sewe duisend mense is in die aardbewing dood. Die mense wat in die stad oorgebly het, was paniekbevange. Hulle het daar en dan vir God grootgemaak en alle eer aan Hom gegee. **14** Die tweede verskrikking was nou verby. Maar oppas! Die derde verskrikking is op pad, en vinnig ook!

Lofsange en 'n geopende hemel

15 Toe blaas die sewende engel op sy trumpet. 'n Geweldig harde stem uit die hemel sê toe: "Ons Here en sy Messias regeer nou oor die wêreld. Almal weet dit! Hy sal vir ewig en altyd bly regeer."

16 Die 24 leiers van die kerk (wat op die trone in die hemel gesit het) het eenvoudig voor God neergeval **17** en Hom aanbid:

"Here God, vir wie anders kan ons dankie sê as maar net vir U? Niemand is so sterk soos U en kan doen wat U doen nie. U is nou daar soos U nog altyd daar was. U gebruik die groot krag wat U het en U regeer.

18 "Mense wat U nie dien nie probeer uit woede teen U wal goo. Dit is tevergeefs, want U gaan hulle hulle verdiende straf gee. Die tyd het gekom om almal wat al dood is deur God se oordeel te laat toets. Ja, die tyd vir God se groot prysuitdeling is op hande: die mense wat Hom getrou gedien het, sal Hy beloon. Sy boodskappers en al die ander mense wat aan Hom behoort, sal nie oorgesien word nie.

"Of iemand nou belangrik of onbelangrik is, as hy God as God erken en gerespekteer het, nooi God hom na sy prysuitdeling uit.

"Die tyd is ook daar dat God die mense sal vernietig wat in hulle eie lewe net 'n pad van vernietiging agtergelaat het."

19 Toe skuif die deure van God se tempel in die hemel oop. Die ark, wat die teken van God se ooreenkoms met sy mense is en waar God spesiaal teenwoordig is, het in die

tempel gestaan, oop en bloot vir almal om te sien. Weerligstrale het geslaan en die donder het gedreun. Groot haelstene het geval en die aarde het gebewe.

Kort film

Kyk eers Openbaring Hoofstuk 11 – ds. Roedolf Botha –

<https://www.youtube.com/watch?v=bM3nyRiaUiQ&index=13&list=PLQ6A1hVGghiHdPluNHwwnqxH11dRmdz2a>

DIE KERK AS DIE TWEE GETUIES

In 'n beeldryke visioen beskryf Johannes in Openbaring 11 wat die roeping van die kerk hier op aarde behels gedurende die laaste dae. Ons verneem eerstens dat, terwyl God se aardse tempel gedurende hierdie tyd van swaarkry steeds meetbaar is (11:1 – dit wil sê, sy aanwesigheid by sy aardse volk is vas en seker), is niegelowiges se terrein (wat in 11:2 met die voorhof van nie-Jode in die tempel vergelyk word) onmeetbaar. Dit wil sê, hulle gaan nie meer lank hou nie. Hulle skend die aardse stad van God sodat Jerusalem nou 'n simbool van goddeloosheid is. Trouens, dit is reeds sinoniem met Sodom en Egipte (11:8). Hierdie simboliek sluit uiteraard alle aardse sentra van mag in wat weier om God se heerskappy te erken, nie slegs die fisiese Jerusalem van daardie tyd nie. Tog is God se mense voltyds in hierdie einste voorhof aan diens. Met name word die kerk uitgebeeld as twee getuies (synde die waarheid in die mond van minstens twee betroubare getuies, aldus Deuteronomium 19:15). Hulle is soos Moses en Elia, die grootste Geesvervulde leiers van Israel (vers 5-6). Net soos hierdie leiers tree die kerk met groot gesag op vir 42 maande, of 1 260 dae (vers 2-3), of drie en 'n half dae (vers 9, 11). Hierdie getalle dui op die tyd van swaarkry tussen die hemelvaart en wederkoms. Binne Joodse apokaliptiese werke is drie en 'n half jaar sinoniem met die vasgestelde tyd van lyding, soos wat hulle uit Daniël 7:25; 9:24-27 en 12:7 al te goed onthou nadat Antiothes IV Epifanes, 'n hellenistiese koning, Israel kort voor die Makkabeëertydperk verplig het om in die tempel tot die god Jupiter te offer. Hierdie tyd, net soos die tydperk van die droogte gedurende Elia se optrede (Jak 5:7) is verstaan as drie en 'n half jaar. Juis in dié tyd weerlink God se stem egter helder en duidelik deur sy kerk se profetiese optrede.

Die twee getuies word lampstaanders genoem (11:4). Hoe hou dit verband met 1:12 en 20?

Na afloop van die twee getuies se profetiese getuienis en wonderwerke om God se oordeel bekend te maak, kom 'n Sataniese dier uit die bose diepte op om teen hulle te veg (vers 7-10). Hy maak hulle dood. Aan taal wat herinner aan Jesus se eie dood na sy kruisiging, is die twee getuies se lyke vir drie en 'n half dae op straat te sien. Vir die eindtyd is lyding en dood dus die kerk se voorland. Onder die goddeloses (Sodom) en

vervolgers (Egipte) word hieroor fees gevier. Die kerk se ordeelswoorde het aanvanklik geen bekering in hulle geledere tot gevolg nie. Maar dan vind 'n dramatiese wending plaas. Die twee getuies begin weer leef (vers 11). Die poorte van die doderyk kan nooit gelowiges se getuienis aangaande Christus stilmaak nie (vgl. Matt. 16:18). Wanneer die wêreld agterkom dat die getuies van Christus nie swig voor die magtiges en konings van die wêreld nie en die Gees se oorredingswerk niegelowiges se harte aanraak (Joh. 16:8-11), kom baie tot inkeer ná die draapunt in vers 11-13. Terwyl God sy martelare na afloop van hulle aardse stryd na Hom toe neem, blyk dit dat hulle werk op aarde nie verniet was nie. Ná hulle getuienis sterf daar hierdie keer net 7 000 mense in die goddelose stad (teenoor die klein groepie van 7 000 regverdiges wat vroeër in 1 Konings 19:18 tussen die massa goddeloses oorgebly het). Die groot skare wat gespaar word, bewys eer aan God. Dus is die kerk wat enduit getrou bly op die strydveld van hierdie wêreld se profetiese getuienis nooit tevergeefs nie. God sorg vir vrug op die saad wat hulle orals uitstrooi (Mark. 4:26-29). Die koninkryk van God gebeur orals waar sy getuies tot eer van Hom leef, stry en sterf (11:15).

* Teks geneem uit *Ontsluit die Bybel*. 2015. CUM uitgewers.

Reformation Study Bible Notes (2016), NKJV

11:1-14 This second part of the interlude concentrates on the story of the two witnesses. Like Moses and Elijah, these witnesses perform striking miracles (vv. 5, 6). Other OT allusions are woven into the vision. The mention of two olive trees and lampstands (v. 4) likens the witnesses to the vision of Zech. 4, in which the trees probably symbolize the ruling and priestly offices of Zerubbabel and Joshua. Thus the witnesses are prominent spokesmen for God who represent the church, which twice already has been called a “kings and priests” (1:6; 5:10). The witnesses’ stand against “the beast” (vv. 7-10) reminds us of the conflicts against the bestial kingdoms in Daniel. There is a reminder of wicked, oppressive cities and powers in v. 8: Sodom, Egypt, and the Jerusalem that crucified Jesus. The resurrection in vv. 11, 12 recalls the resurrection of Christ, but also the language of Ezek. 37 and the rapture of Elijah. The two witnesses, along with John (ch. 10), are models for the saints. All are to be faithful to the testimony of Jesus, even in the face of violent persecution from the beast. They must be willing to face martyrdom, with God guaranteeing their vindication (vv. 11, 12).

11:1, 2 The description is reminiscent of the fall of Jerusalem in a.d. 70. Assuming that Revelation was written before that date, some interpreters see chs. 6-11 or even larger portions of Revelation as prophecy concerning the fall of Jerusalem. But these

verses may be more figurative of the preservation of God's people in the midst of attacks. The temple represents the presence of God on earth, esp. with His people (4:1-5:14 note). Measurement signifies God's knowledge and care (Ezek. 40; 41). The altar and those who worship there represent the true worshipers of God, who are sealed and protected (ch. 7). The destruction of the outer court represents the attack of outsiders on God's people.

11:2 forty-two months. A time of distress and intense conflict between God's people and their opponents (13:5). It is also described as 1,260 days (v. 3; 12:6) or "a time and times and half a time" (i.e., three-and-a-half years; 12:14). It is half of seven years, which from a symbolic point of view suggests a complete period of suffering cut short by half. The main background is found in Dan. 7:25, which in turn is related to other passages (Dan. 9:27; 12:7, 11, 12). Some futurist interpreters look for a period of time that corresponds precisely to three-and-a-half years shortly before the second coming of Christ (Introduction: History of Interpretation). But like other numbers in Revelation, this one likely is symbolic in character, relating to the three-and-a-half days in vv. 9, 11. Thus, it designates a persecution of limited length.

11:3 two witnesses. Possibly two literal individual human beings are in view: either two Christian prophets who were martyred shortly before the fall of Jerusalem, or two prophets who will appear shortly before the second coming. But their identification with two lampstands (v. 4) suggests they are more likely symbolic figures standing for the witness of the lampstand churches of 1:20. If this is the case, they symbolize churches rather than specific individuals and continue the image of the temple from vv. 1, 2, for the lampstand was an integral part of the temple in the OT. Two lampstands, rather than seven, are mentioned to imitate the pattern of Zech. 4 and of Moses and Elijah (11:1-14 note; cf. Deut. 17:6; Matt. 17:3, 4; Luke 10:1). "Two" may also be due to the fact that only two of the churches among the seven (Smyrna and Philadelphia) had no accusations issued against them by Christ. In addition, the two witnesses may also be related to the number of "two," which refers to the number of witnesses needed to establish an offense against the law (Num. 35:30; Deut. 17:6, 19:15). Jesus also used the same principle (Matt. 18:16; Luke 10:1-24; John 8:17). So did Paul (2 Cor. 13:1; 1 Tim. 5:19). Note also that God sent two angels to testify to the truth of the resurrection (Luke 24:4) and to testify to the fact that Jesus would return (Acts 1:10, 11).

11:7 the beast. See note on 13:2 and Introduction: Characteristics and Primary Themes.

11:8 the great city. This verse suggests to many that ancient Jerusalem is in view

throughout this chapter (11:1, 2 note). But the symbolism has many potential applications. The city is the worldly city, representing humanity and human civilization in its rebellion against God. Babel, Sodom, Egypt, Jerusalem, ancient Rome, modern cities, and a final apostasy before the second coming are all examples of such rebellion. See Introduction: The Book of Revelation in the Larger Story of the Bible and note on 17:1-19:10.

11:11, 12 If the two witnesses are individuals, their resurrection should presumably be interpreted literally. If the witnesses are symbolic of the churches, which is more likely, their resurrection symbolizes the victory of Christian witness after a time of intense persecution (6:9, 10; 20:1-6).

11:15-19 The second cycle of judgments (8:2-11:19) closes with a second description of Christ's second coming by focusing on the last judgment (v. 18) and the triumph of God's kingly rule (vv. 15, 17).

11:19 temple of God. ark. The ark of the covenant was the most holy object in the tabernacle (Ex. 25:10-22). It was normally concealed from sight behind the tabernacle curtains. The revealing of this innermost object signifies that God has revealed His glory, both the glory of His law and of His mercy (as signified by the atonement cover), as well as His end-time special revelatory presence, which formerly was limited in the Most Holy Place.